

af skatten for dødsboer. Det vil dog medføre, at beskatningen af dødsboer med forholdsvis lave indtægter vil blive strengere end for personer med indtægter af tilsvarende størrelse.

Fortjeneste ved salg af varelager beskattes altid som almindelig indkomst, også når salget sker under ét, f. eks. i forbindelse med salg af virksomhed. De andre i svaret på spørgsmål 24 omtalte akkumulerede indkomster såsom fortjeneste på goodwill, driftsmidler og fast ejendom beskattes som særlig indkomst, medmindre der foreligger spekulation, eller salget sker som led i næring.

Når fortjeneste på fast ejendom indrages under almindelig indkomstbeskatning, medregnes dog hele fortjenesten ud over anskaffelsessummen. Dette gælder ikke, når afståelsen er omfattet af reglerne om beskatning med særlig indkomstskat.

Det stillede spørgsmål tager måske sigte på en ændring, hvorefter det alene er fortjenester ved samlet salg af varelager samt spekulations- eller næringsfortjenester på goodwill, driftsmidler og fast ejendom, der i dødsboer skal beskattes med en procent svarende til den, der anvendes på særlig indkomst.

Den forholdsvis lave beskatningsprocent i dødsboer er netop valgt under hensyn til, at en almindelig indkomstbeskatning af de omhandlede akkumulerede indtægter kunne virke for hårdt, jfr. forslagens bemærkninger side 70, sp. 1 f. o., men der vil ikke rent teknisk være vanskelighed ved at anvende en anden procentsats for de akkumulerede indtægter. Hvis man vælger de 30 pct., der gælder for særlig indkomst, må der tages stilling til, om der ved skatteberegningen skal indrømmes bofradrag eller det beregningsfradrag på 1.000 kr., der gælder for særlig indkomst.

Spørgsmål 26:

Hvad er begrundelsen for i § 37, stk. 1, at give de i 2. punktum nævnte persongrupper større personfradrag end andre personer på samme indkomstrin?

Svar af 31. januar 1967:

Begrundelsen er, at man forudsætter afskaffelse af de gældende regler om nedslag i indkomstansættelsen for folke-

invaliddepensionister m. fl. (lov nr. 19 af 28. januar 1966), jfr. bemærkningerne til forslaget side 86 sp. 2, afsnit 1.

I betænkning af 24. januar 1967 fra folketingets udvalg om forslag til lov om nedslag i skatteansættelsen for folkepensionister m. fl. (for skatteåret 1967-68) er bl. a. anført følgende:

„Udvalget har drøftet spørgsmålet om den forskel, der består mellem de for folkepensionister gældende beskatningsregler og de regler, der gælder for andre skatteydere med tilsvarende lave indtægter, og henstiller, at finansministeren i denne henseende overvejer at arbejde for at tilvejebringe skattemæssig ligestilling.

Udvalget har endvidere drøftet det urimelige i, at en mindre indtægt for en folkepensionist har meget vidtgående virkninger, idet den både kan medføre en forhøjet beskatning og en nedsættelse af folkepensionistens indtægtsbestemte folkepension. Udvalget henstiller, at dette spørgsmål tages op til nærmere overvejelse af finansministeren og socialministeren.

Udvalget skal indstille lovforslaget til vedtagelse uændret.“

Spørgsmål 27:

Hvilke regler agter ministeren med hjemmel i § 45, stk. 1 og 2, at fastsætte vedrørende arbejde i privat husholdning eller i landbrugsvirksomhed? Burde sådanne regler ikke indarbejdes i lovteksten?

Svar af 3. februar 1967:

Ved det stillede ændringsforslag til § 44 er de nævnte bestemmelser foreslået ophævet. Dette er systematisk rigtigt, idet der i forslagets § 45 er en almindelig hjemmel til at bestemme, at en vis indkomst eller art af indkomst ikke skal anses for A-indkomst, og til at fastsætte mindstegrænser for indeholdelse af A-skat. Disse undtagelsesregler kan først udarbejdes efter en nærmere undersøgelse og efter forhandling med de interesserede organisationer. Det specielle spørgsmål om hushjælp og om medhjælp i landbrug bør løses i sammenhæng med de andre undtagelser, der kan komme på tale.

Det nærmere indhold af de påtænkte regler for hushjælp og medhjælp i landbruget kan derfor ikke udarbejdes nu, men som